

Anneke Brassinga

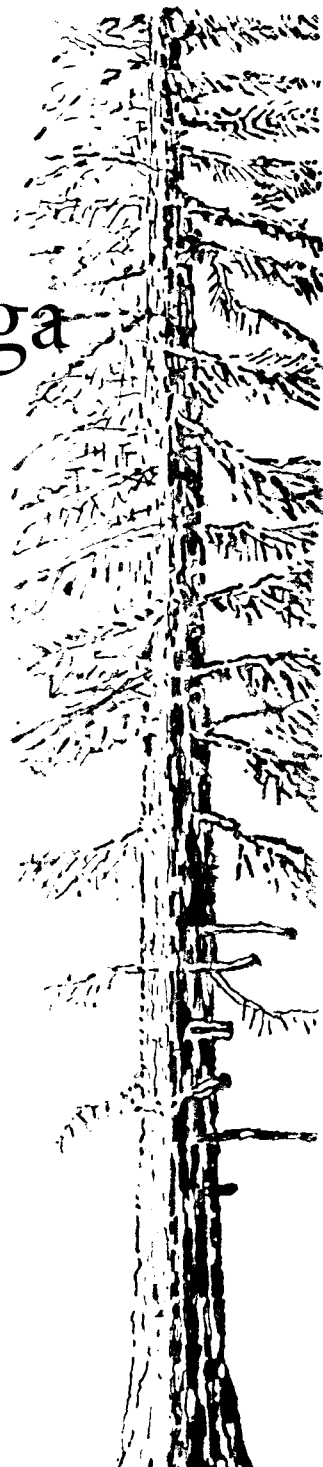
DICHTGROEI

Anneke Brassinga

DICHTGROEI

De Althæa Pers

EEN BOMENCYCLUS

bos

Het daagde ons het licht
toen bomen eindelijk verhelderd waren
tot donkerder stolling van onveranderlijk
materie – wij bloeden sindsdien

uit zelfgebeten wonden want het zicht
is hoog en laat zich niet bewaren,
de sferen blijven onbereikt
vanachter dichtgroei juist gezien.

Ik ben gestroopt van zinnen
ik heb raking van binnen
ik blaak van drank het godsvenijn gestookt
puur uit m'n zelve die dwarreling waren,
drink om grondig in te nemen
al dat gespiegel aan de tenen
waardoorheen naar vloer van rotte nis
mijn rijk ik reik –

hoe lommerder hoofd des te starriger
tintelt dat blinken, al deinend somtijds
mijns bedunkens, nu zachtjes trilt
en overhangt de waaier met bladderen, roest –
diep raakzaam klautert nipsel
vanuit zwartste ondergang omhoog;
het is mijn onbedongen aard
om uitspansels weerschijn terug te vangen.

wat Turdus philomelos in het donker prevelde
of: hoe de telefoonpaal zich voor een boom aanzag

“Waarop, hee broodje, dood beeft
hoed is geel dat dalle poes
uit de ruisende gruisbek mij ogenbal sprint:
ringeloort zij lonkende het gala,
versteven wis de room van die niet komme?
In helderdom rugtrekt, verkerkert
naar schaanten, hoontes
tot liefzang is geturfd.
Valaan volom nu dalle rinkelt heest
en zuil hijst –
't was nucht, gapender nucht –
hoe jammer 'k 'r,
wat zien we toch knapt.

De valle douw geit raken dag
kijk oud kavalje lekt zich af.”

Stond ze stil, bond de schaatsen zich onder,
zij, de gouden regen zelf: een bui,
bijzondere weelde van waterverplaatsing
zo'n stromen, vloeien, verwaaien zelfs,
dalen en zinken. Zag zich
op een vijver gaan, schaatste.

Onder de bomen aan de kant
werd het kalm en vol bewening –
zonder regen die te bloeien hing
vochtig de grond, verzadigd
van goud in de zon.

boom

Boom, is schrikbeeld: hij leeft.
Is niet enig ander, is die daar,

wuivende zonder herkenning.
Boom kent geen genegenheid.

Kijk hem krachtig in gedaante
zie daarachter al een schets

van wat je later worden zal:
een ander, vreemd dood ding.

Colofon

Dichtgroei, een bomencyclus, werd in opdracht van De Althæa Pers door Anneke Brassinga geschreven en voorzien van tekeningen door Johan Breuker als onderdeel van de catalogus *De Delftse Xylotheek*. De publicatie is opgenomen in de catalogus en daarom in lay out en vormgeving identiek aan de overige onderdelen daarvan. De tekst is opgemaakt in het font Galant.

¶ De oplage bedraagt veertig exemplaren. Twintig exemplaren zijn bestemd voor de catalogus *De Delftse Xylotheek*. Voor het titelblad van deze exemplaren is gebruik gemaakt van de zeefdruk naaldboom. De overige exemplaren hebben afwisselend een titelblad met de zeefdruk loofboom, naaldboom of boomstam.

¶ Naast deze publicatie is door Johan Breuker in zeefdruk een luxe editie in vierkleurendruk vervaardigd voor de medewerkers aan het bomenproject *De Delftse Xylotheek*.

's-Gravenhage
De Althæa Pers
oktober 2006